

JUDr. Daniel Patěk, Ph.D.
Katedra obchodního práva
PF UK

Posudek k diplomové práci pana Petra Dočekala
na téma „Vztah advokát^a a klienta podle mandátní smlouvy“

Datum odevzdání práce: 7. 4. 2009

1. Formální úroveň práce

Autor věnuje samotnému zpracování tématu 59 stran textu, což naplňuje požadavky kladené na diplomovou práci. Stejně tak nemám připomínky k jazykové úrovni práce.

2. Obsahová úroveň práce

V textu se autor zabývá významnou problematikou vztahu advokáta a klienta. Řádné zvládnutí tohoto tématu je komplikováno nutností vypořádat se s existencí obecné úpravy (dle mandátní smlouvy) a speciální úpravy (dle zákona o advokacii a dalších samosprávných předpisů vydaných Českou advokátní komorou).

Autor zvolil vhodnou systematiku, kdy po vymezení základních institutů zkoumá vznik vztahu advokáta a klienta, následně podrobně a systematicky rozebírá práva a povinnosti advokáta tvořící obsah tohoto vztahu a závěrem se věnuje zániku zkoumaného právního vztahu.

Z jednotlivostí bych práci vytkl či učinil předmětem bližší diskuse následující:

- Na str. 6 autor hovoří o tom, že předmětem činnosti advokáta je i poskytování neprávních porad, aniž by tuto činnost blíže konkretizoval.
- V práci není dostatečně rozlišeno, kdy se bude na vztah advokáta a klienta aplikovat úprava mandátní smlouvy dle obchodního zákoníku a tedy nikoliv úprava smlouvy příkazní dle občanského zákoníku (viz str. 16). Sice se autor vyjadřuje v tom smyslu, že jde „primárně o případy, kdy klient požaduje poskytnutí právních služeb v souvislosti se svou podnikatelskou činností“, ale je třeba doplnit i další případy (částečně naznačené na str. 20)
- Opravdu může advokát odmítnout požadavek klienta na sepsání ústavní stížnosti s odůvodněním, že je zjevně nepřipustná či nedůvodná?
- Jak diplomant hodnotí (s ohledem na povinnost mlčenlivosti) situaci, kdy příslušná komise ČAK dospěje k závěru, že je na místě předat informaci významnou pro zabránění legalizace výnosů z trestné činnosti ministerstvu financí, a učiní tak (viz str. 35)?

- Opravdu platí bezvýjimečně, že „advokát ... neodpovídá za správnost svého právního názoru ani za výsledek řízení“ (str. 39)? Obdobná pochybnost můžeme být vznesena i k tvrzení uvedenému na závěr druhého odstavce na str. 42.

3. Práce s prameny

S ohledem na zvolené téma je počet relevantních pramenů obecně omezený. Z tohoto pohledu lze považovat seznam použité literatury za reprezentativní.

Za zcela vybočující z metod řádné odborné práce však považuji poznámku pod čarou č. 23, která odkazuje bez udání autora na článek uveřejněný navíc na serveru orientovaném na (právně laickou) komerční veřejnost.

4. Závěrečné zhodnocení

S ohledem na celkově kvalitní obsah předložená práce a její některé vady ji doporučuji k ústní obhajobě a předběžně navrhuji klasifikovat ji stupněm „velmi dobře“.

V rámci obhajoby by se autor mohl kromě problematických bodů uvedených v bodu 2 tohoto posudku vyjádřit k následujícímu:

- Jak by měl advokát postupovat v případě, že klient požaduje provést v soudním řízení důkaz výslechem svědka, který by lživě vypovídal o skutečnostech významných pro rozhodnutí ve věci? O tomto charakteru výpovědi by přitom byl advokát informován již v souvislosti se sdělením výše uvedeného klientského požadavku.
- Jak by měl advokát postupovat, jestliže by platilo výše uvedené jen s tou výjimkou, že by se advokát o tom, že svědek bude vypovídat nepravdivě o relevantních skutečnostech, dozvěděl před příslušným ústním jednáním před soudem ale až po té, co výslech svědka soudu navrhl?

V Praze dne 29. 4. 2009

JUDr. Daniel Patěk, Ph. D.
vedoucí diplomové práce